Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o obalech a obalových odpadech, o změně nařízení (EU) 2019/1020 a směrnice (EU) 2019/904 a o zrušení směrnice 94/62/ES

(COM(2022) 677 final – 2022/0396 (COD))

(2023/C 228/16)

Zpravodaj: **István KOMORÓCZKI**

Spoluzpravodaj: **Panagiotis GKOFAS**

Žádosti o vypracování stanoviska	Evropský parlament, 13. 3. 2023
	Rada, 8. 3. 2023
Právní základ	články 114 a 304 Smlouvy o fungování Evropské unie
Odpovědná sekce	Zemědělství, rozvoj venkova, životní prostředí
Přijato v sekci	13. 4. 2023
Přijato na plenárním zasedání	27. 4. 2023
Plenární zasedání č.	578
Výsledek hlasování	
(pro/proti/zdrželi se hlasování)	153/0/1

1. **Závěry a doporučení**

1.1 Odpadu z obalů ve světě stále přibývá a pokud tyto odpady nejsou náležitě zpracovány, jsou velmi škodlivé pro naše zdraví, životy, ekonomiky a planetu. Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) proto vítá tuto iniciativu a vyzývá Evropskou komisi, aby k otázkám týkajícím se obalů, obalových odpadů a politik v oblasti obalů přistupovala koordinovaným způsobem a aby provedla harmonizaci pravidel napříč EU.

1.2 K zajištění co nejlepšího výsledného efektu pro životní prostředí jsou zapotřebí fakticky podložená politická opatření. Výzvy spojené se změnou klimatu představují pro Evropu příležitost vybudovat udržitelnou průmyslovou základnu zaměřenou na budoucnost. EHSV doporučuje zajistit, aby byly všechny nadcházející politické iniciativy založeny na vědeckých faktech a na velmi dobrém porozumění jejich skutečnému dopadu na životní prostředí. Ze strategického hlediska je užitečné podpořit používání metodiky posuzování životního cyklu (LCA) coby nástroje pro přezkum dopadů výrobků na životní prostředí během celého jejich životního cyklu.

1.3 EHSV podporuje pokračující úsilí o snížení množství obalového odpadu, neboť tento typ odpadu má velmi negativní dopad na životní prostředí. Zároveň však vyjadřuje politování nad tím, že návrh neobsahuje důkladnou analýzu předpokládaných dopadů na životní prostředí, lidské zdraví a hospodářské subjekty. Obaly mají zásadní úlohu pro zajištění bezpečnosti, zdravotní nezávadnosti a kvality potravin. V tomto ohledu by se nové nařízení mělo zabývat jak ochranou životního prostředí, tak bezpečností spotřebitelů.

1.4 EHSV zdůrazňuje, že opětovné používání a opětovné plnění nejsou z pohledu změny klimatu a ochrany životního prostředí zdaleka tou nejlepší volbou. Vzhledem k dlouhým přepravním vzdálenostem bude mít rozsáhlejší logistika – ve srovnání s místním sběrem a recyklací – negativní dopad. Čištění opakovaně plnitelných lahví nebo opakovaně použitelného nádobí zvyšuje spotřebu energie, emise a spotřebu vody. EHSV znovu vyjadřuje politování nad tím, že v tomto případě opět chybí řádné posouzení dopadů.

1.5 Ekonomický dopad bude jednoznačně záviset na přesném znění plánovaných aktů v přenesené pravomoci, které mají být přijaty v průběhu až pěti let od přijetí nařízení. Samotná skutečnost, že konkrétní parametry pravidel budou známy až po přijetí navrhovaného nařízení, vytváří obrovskou nejistotu v podnikatelském sektoru a významné riziko z hlediska investičního a inovačního cyklu.

1.6 Výbor vyzývá všechny příslušné zúčastněné strany, jako jsou sociální partneři, hospodářské subjekty, pracovníci, spotřebitelé, organizace na ochranu spotřebitelů, organizace na ochranu životního prostředí a Evropská platforma zainteresovaných stran pro oběhové hospodářství, aby se zapojily do provádění nového nařízení. Provedení aktualizovaných právních předpisů do vnitrostátní legislativy nesmí způsobit zbytečnou administrativní nebo provozní zátěž malým a středním podnikům. V tomto ohledu je důležité zajistit, aby lhůty pro provedení a vstup v platnost byly přiměřené. EHSV poukazuje na to, že nařízení svým článkem 26 nahrazuje úlohu recyklace zavedenou balíčkem opatření týkajících se oběhového hospodářství. Tento článek se uplatní přímo na všechny hospodářské subjekty bez ohledu na to, zda tento postup je, či není efektivní z environmentálního hlediska, v kombinaci s nuceným omezením používání obalů, a bez ohledu na to, zda důsledkem bude ohrožení zdraví nebo zhoršení životního prostředí.

1.7 Pokud jde o kritéria recyklování ve velkém měřítku, navrhuje EHSV, aby byl procentní podíl pokrytí obyvatel EU u odpadů recyklovaných ve velkém měřítku (obaly sbírané, tříděné a recyklované v členských státech EU) zvýšen ze 75 % na 90 % a aby byly zároveň pokryty nejméně dvě třetiny členských států EU do roku 2030. Účelem tohoto návrhu je zajistit účinné provádění. Výbor rovněž podporuje zavedení tříd recyklovatelnosti a postupné ukončení používání obalů nejnižší třídy E do roku 2030.

1.8 EHSV doporučuje, aby cíle pro povinný obsah recyklovaného materiálu byly zavedeny a uplatňovány pouze u konkrétních obalových materiálů, v jejichž případě by to mohlo vést k rozsáhlejšímu využívání recyklátů (např. v případě plastů). V případě ocelových obalů by cíle pro povinný obsah recyklovaného materiálu mohly být na škodu a mohly by narušit trh se šrotem. Kromě toho by kritéria recyklovatelnosti obalů měla zahrnovat požadavek, aby návrh umožňoval recyklaci, aby byl prováděn tříděný sběr a třídění bylo prováděno účinným způsobem a aby materiál bylo možno opakovaně recyklovat. Kromě toho by veškeré cíle navrhované v nařízení v souvislosti se snižováním množství odpadu měly být definovány pro jednotlivé materiály (cíle pro konkrétní materiály), s přihlédnutím k jejich specifikům a míře recyklace.

1.9 EHSV má rovněž pochybnosti, pokud jde o efektivitu jednotného 15 % cíle, neboť ten má diskriminační účinek na spotřebitele ze zemí s relativně nízkou produkcí obalových odpadů na obyvatele. Dle statistických údajů je produkce obalových odpadů v zemích s vyšší spotřebou až třikrát vyšší než v zemích s nízkou spotřebou, avšak požaduje se, aby všechny země bez rozdílu snížily množství obalů na spotřebitele o 15 %. Tento cíl by měl být stanoven na základě počtu obyvatel, objemu hospodářské činnosti, průmyslové výroby a příjmů obyvatel.

1.10 EHSV vyzývá k uplatňování a prosazování systémů ochrany a podpory (veřejné vzdělávání, odborná příprava, kolektivní vyjednávání, systémy kompenzací, přechody do jiných odvětví) pracovníků zaměstnaných v odvětvích procházejících transformací, kteří budou v dohledné době dotčeni prováděním revidovaných právních předpisů.

1.11 EHSV vybízí členské státy, aby zavedly strategie pro rozvoj jejich opravárenského průmyslu a servisů, se zaměřením na poskytování pobídek k investicím do opravárenských strojů, snižování cen náhradních dílů a vytváření synergií napříč odvětvími.

1.12 Obalové odvětví je rychle se rozvíjejícím průmyslovým sektorem, který zaměstnává mnoho osob. Je proto nezbytné provádět posouzení dopadů a pravidelně podrobně monitorovat nové právní předpisy v členských státech, a to jak na centrální úrovni, tak na úrovni místní samosprávy, neboť mají zásadní význam pro posouzení dopadů na ekonomickou životaschopnost, pracovní místa a udržitelnost z hlediska životního prostředí.

1.13 Apelujeme na Evropskou komisi, aby přijala diferencovaný a individualizovaný rámec pro hodnocení, monitorování a srovnávání strategií pro obaly různých produktů. Aby se snížilo množství obalových odpadů, měla by být pravidelně posuzována skutečná potřeba obalů a měla by být přehodnocena optimalizovaná řešení. Pokud jde o dobře fungující systémy zálohování na úrovni členských států, bude důležité najít způsoby, jak umožnit, aby mohly již existující systémy zůstat v provozu a fungovat paralelně s novými čárovými kódy zaváděnými na úrovni EU.

1.14 Spotřebitelé by měli být součástí úsilí o opětovné používání, vracení nebo recyklaci obalového materiálu optimálním způsobem a měli by k tomu být motivování, a to prostřednictvím pozitivních i negativních kompenzačních mechanismů. Spotřebitelé sehrají významnou úlohu v rámci systému zálohování a zpětného odběru a v rámci opětovného používání a plnění. EHSV vyzývá k pořádání osvětových a vzdělávacích kampaní, které by spotřebitelům umožnily lépe pochopit svou roli v tomto procesu.

1.15 EHSV apeluje na Radu a Evropský parlament, aby při hledání toho nejlepšího způsobu, jak do praxe zavést systém označování, úzce spolupracovaly s místními a regionálními orgány a hospodářskými subjekty.

1.16 Recyklační potenciál odpadu určuje jeho kvalita a množství. EHSV apeluje na členské státy, aby ve fázi plánování vyhodnocovaly environmentální a ekonomické důsledky nezbytných činností týkajících se nakládání s odpadem.

1.17 Pokud jde o legislativní zásady, v nařízení se prolíná norma, která se přímo dotýká jednotlivých hospodářských subjektů, se směrnicí, která stanoví rámcové cíle členským státům. Mělo by proto být rozděleno do dvou legislativních aktů. Jedním z nich by byla směrnice, která by stanovila cíle pro členské státy v oblasti nakládání s obaly a obalovými odpady, druhým pak nařízení stanovující základní požadavky v oblasti obalů a na jejich recyklovatelnost a označování.

1.18 Pokud jde o snižování množství odpadu, EHSV doporučuje, aby byl přezkum právních předpisů o obalech a obalových odpadech doplněn o přezkum směrnice o skládkách odpadů (směrnice Rady 1999/31/ES [1]) s cílem snížit množství odpadu ukládaného na skládkách.

2. **Souvislosti a východiska**

Potřeba neustále vyhodnocovat dopady obalů z hlediska životního prostředí

2.1 V celosvětovém měřítku je většina obalů určena na jedno použití a namísto opětovného použití je buď vyhozena, nebo zrecyklována. Orgány pro ochranu životního prostředí velkých průmyslových zemí odhadují, že přibližně polovinu veškerého pevného komunálního odpadu tvoří potraviny a materiály používané jako obaly potravin [2].

2.2 V důsledku plýtvání hodnotnými zdroji a znečištění způsobeného tímto systémem spotřeby a likvidace je vážně ohroženo naše zdraví, životní prostředí, udržitelnost a celosvětové klima.

2.3 Je proto velmi důležité, aby Evropská komise spolu se všemi zúčastněnými stranami pravidelně monitorovala odpad z obalů, jeho sběr, nakládání s tímto odpadem a opětovné používání obalů.

2.4 Očekává se, že průmyslová odvětví procházející transformací, jakož i zaměstnanci a drobní vlastníci v některých sledovaných odvětvích budou čelit vážným obtížím a ztrátě příjmů nebo pracovních míst, a to z důvodu poklesu celkového obratu v důsledku substitučního účinku. Tento dopad by mohly snížit programy sociální ochrany a iniciativy v oblasti rekvalifikace.

2.5 Krátkodobě by mohlo k úbytku pracovních míst a odchodu jak vysoce specializovaných pracovníků, tak i těch s nižší specializací dojít stejně tak i v regionech s vysokým zastoupením určitých průmyslových odvětví výroby obalů a obalových technologií. Na místní úrovni je třeba politiky uzpůsobit dané situaci, aby se zabránilo odlivu mozků a dezertifikaci venkovských a průmyslových oblastí.

2.6 Je zásadně důležité monitorovat dopad provádění právních předpisů prostřednictvím trvalého hodnotícího mechanismu, aby tak bylo možné kontrolovat záznamy každé země, vyměňovat si osvědčené postupy a navrhovat revize parametrů. Je třeba vzít v potaz případnou modernizaci technologické kapacity průmyslových odvětví, pokud jde o opětovné použití a recyklaci specifických materiálů (např. biologicky rozložitelných plastů), se zvláštním zaměřením na veřejné zdraví a dlouhodobé dopady na životní prostředí.

Nástroje podporované Evropskou komisí za účelem řešení problémů týkajících se obalů a obalových materiálů

2.7 Návrh nařízení Komise podrobně popisuje klíčovou úlohu, kterou plní digitalizace a udržitelnost, pokud jde o snižování množství obalů a obalových odpadů. Tyto aspekty je třeba vzájemně sladit, neboť mají zásadní význam pro dosažení cílů Zelené dohody a pro posílení odolnosti, budoucí prosperity a udržitelnosti Evropy.

---

[1] Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

[2] https://foodprint.org/issues/the-environmental-impact-of-food-packaging/

Přírodní a energetické zdroje potřebné pro výrobu obalů – problémy a řešení

2.8 Moderní obaly potravin, které jsou jedním z nejvýznamnějších způsobů využití obalových materiálů, poskytují možnost zajistit spolehlivost, hygienickou nezávadnost, trvanlivost a bezpečnost potravin. Většina obalů potravin je však stále určena na jedno použití a pokud nejsou řádně odděleny od jiných složek a není proveden jejich sběr, nelze je plně recyklovat, protože jsou znečištěny potravinami, jsou příliš malé nebo jsou vícevrstvé.

2.9. K výrobě různých druhů obalů je zapotřebí mnoho zdrojů, včetně energie, vody, chemických látek, ropy, nerostných surovin, dřeva a textilu. Při jejich výrobě navíc často vznikají odpadní vody a kaly obsahující škodlivé chemické látky a do ovzduší jsou vypouštěny emise skleníkových plynů, těžkých kovů a pevných částic.

2.10. Při výrobě moderních potravinových obalů se používají různé materiály vytvořené člověkem a materiály syntetické, tedy například keramika, sklo, kovy, papír, lepenka, karton, vosk, dřevo a stále více plastů. Většina těchto obalů je vyrobena ze skla, tuhého plastu, papíru a lepenky. Přestože některé novější plasty se vyrábějí z kukuřice a jiných rostlinných materiálů, většina vzniká na bázi ropy a obsahuje přísady, jako jsou polymery.

2.11 Je zásadní, aby Evropská komise v návrhu pro kompostovatelné obaly stanovila minimální povinný obsah biologického materiálu nejméně na 60 %. Lepenka bývá často potažena plastovým materiálem, který není viditelný, a řada různých typů obalů je potištěna textem s použitím tiskařských inkoustů.

2.12 Rozsáhlejší používání obalů spolu s nízkou mírou opětovného použití a recyklace může bránit vytvoření nízkouhlíkového oběhového hospodářství v EU.

2.13 EHSV se domnívá, že nejvhodnějším řešením jsou kompostovatelné obaly bezpečné z hlediska styku s potravinami, které mohou také zásadně přispět ke zvýšení podílu biologicky rozložitelného odpadu. Přispělo by to rovněž ke snížení množství plastů, které biologicky rozložitelné nejsou a které kompost kontaminují.

3. **Plastové obaly**

3.1 OSN považuje znečištění oceánů plasty za „planetární katastrofu“, a to především kvůli množství obalů potravin vyrobených z plastu, které se dostávají do řek ([3]). To je znepokojivé z hlediska všech vodních druhů.

3.2 Členské státy se budou muset zamyslet nad novým přístupem k plastům založeným na oběhovém hospodářství. Mohou podporovat rozvoj nabídky oběhových obalů tím, že zvolí jiné materiály nebo konkrétní polymerní materiály s cílem zajistit lepší úroveň recyklovatelnosti. Plasty, které nelze recyklovat, by se měly používat k výrobě biopaliv.

4. **Trvalé materiály, data o recyklaci a otázky spojené s cíli v oblasti opětovného plnění lahví od alkoholických nápojů**

4.1 Různé materiály pro balení potravin mají různé charakteristiky a vlastnosti, které ovlivňují jejich recyklační potenciál. Materiály, jako je hliník, sklo a ocel, jsou považovány za „trvalé materiály“, neboť během životnosti vykazují minimální znehodnocení a mohou být recyklovány donekonečna, aniž by ztratily kvalitu nebo přirozené vlastnosti materiálu.

4.2 Zájem o trvalé materiály výrazně vzrostl souběžně s rozvojem myšlenek oběhového hospodářství. Tyto materiály musí být řádně uznány v rámci budoucích právních předpisů a budoucí politiky musí účinně podporovat jejich recyklaci.

4.3 Obaly z materiálů na bázi vláken a dalších přírodních materiálů mohou podpořit růst, který nebude vázaný na využívání zdrojů. Jedná se o materiály, které jsou obnovitelné, ale současně i trvanlivé, atraktivní, recyklovatelné a biologicky rozložitelné. Nedávné studie ukázaly, že obaly na bázi vláken lze recyklovat více než 25krát, což dokazuje, že jsou zásadní složkou oběhového hospodářství.

([3]) https://www.newscientist.com/article/mg25333710-100-pollution-is-the-forgotten-global-crisis-and-we-need-to-tackle-it-now/

4.4 Míra recyklace skleněných obalů v EU dosahovala v roce 2020 průměrně 76 % ([4]), přičemž v některých členských státech existuje prostor pro zlepšení systémů sběru a třídění. V roce 2017 byla na úrovni 95 % ve Švédsku, 88,4 % v Německu, 78 % v Itálii a 61 % ve Francii ([5]).

4.5 Návrh stanoví povinné cíle v oblasti opětovného použití a opětovného plnění lahví od alkoholických nápojů. Klíčové hospodářské subjekty jsou však přesvědčeny, že tyto cíle mohou způsobit značné problémy, a to jak z hlediska nabídky, tak z hlediska rizik pro veřejné zdraví, neboť spotřebitelé tyto lahve běžně využívají k jiným praktickým účelům. Povinné opětovné používání by mohlo být problematické mimo jiné z důvodu možných infekcí způsobených množením patogenů a bakterií.

5. **Znečištění vody a půdy potravinovými obaly**

5.1 Když obaly, zejména plastové, končí na skládkách, má to za následek nejen nepřijatelné znečištění v daném místě i okolí, ale navíc se mohou chemické látky obsažené v daných materiálech, jako například inkousty a barvy z potisků, dostat do podzemních vod a půdy.

5.2 Plastový odpad často cestuje zejména do odlehlých regionů planety a ohrožuje lidi, ptáky i život v mořích. Znečištění oceány plasty je tak silné, že je ředitelka pro oblast oceánů v OSN označila za planetární krizi.

5.3 Znečištění oceánů je však pouze jedním z negativních účinků plastů na ekosystém. V jedné ze studií se uvádí, že třetina všech plastů je vyhozena a končí ve vodních tocích nebo v půdě. Další studie hovoří o tom, že úroveň znečištění půdy mikroplasty je na celém světě čtyřikrát až třiadvacetkrát horší než úroveň znečištění mikroplasty, pokud jde o oceány.

5.4 Mikroplasty v půdě negativně ovlivňují chování živočichů žijících v půdě (jako jsou žížaly) a způsobují tak onemocnění a mají další škodlivé dopady. Mikroplasty nacházíme i v tělech novorozenců. Rozkládající se plasty navíc – jakmile se dostanou do půdy či vodních toků – vstřebávají škodlivé látky, jako je například pesticid DDT.

6. **Znečištění ovzduší a oceánů potravinovými obaly**

6.1 Odpad z potravinových obalů, který nelze kompostovat ani recyklovat, často končí na skládkách, což vede k vypouštění emisí do ovzduší, včetně emisí skleníkových plynů. Na skládkách se uvolňuje metan, amoniak a sirovodík. Naproti tomu ze spaloven se uvolňuje rtuť, olovo, chlorovodík, oxid siřičitý, oxidy dusíku, pevné částice a dioxiny, tedy ty nejnebezpečnější sloučeniny.

6.2 Většina kávových kelímků a víček, kávových kapslí, nádob vyrobených z polystyrenu, plastových lahví a uzávěrů, plastových obalů, obalů ke spojení kusů zboží do větších balení a plastových nákupních sáčků je určena na jedno použití. Pokud však nejsou zrecyklovány, zahlcují naše vodní toky, v nichž je zvířata mylně považují za potravu nebo se do nich zaplétají.

6.3 Veškerý plast vyskytující se volně v oceánech je pro zvířata nesmírně škodlivý. Organizace Ocean Conservancy ([6]) uvádí: „Plasty byly detekovány u 59 % mořských ptáků, jako jsou albatrosi a pelikáni, u 100 % druhů mořských želv a u více než 25 % vzorků ryb odebraných na trzích s mořskými plody“.

6.4 V oceánech se nacházejí miliardy tun plastového materiálu – jde o biliony plastových kousků, které se točí ve víru a nechávají se unášet mořskými proudy. Pouze asi 5 % tohoto objemu je viditelných na povrchu; zbytek se nachází pod hladinou nebo se usadil na mořském dně.

6.5 EHSV má za to, že klíčové je podporovat organickou recyklaci potravinového odpadu a kompostovatelného odpadu z potravinových obalů, a to i s ohledem na to, že oddělený sběr potravinového odpadu za účelem organické recyklace bude povinný od 31. prosince 2023. Z živočišného odpadu, jako je hnůj a kejda, lze vyrábět organická hnojiva, bioplyn nebo biometan.

([4]) https://www.statista.com/statistics/1258851/glass-recycling-rate-in-europe/
([5]) https://feve.org/glass_recycling_stats_2018/
([6]) https://oceanconservancy.org/about/

7. **Obecné připomínky**

7.1 EHSV podporuje záměr Evropské komise zrevidovat požadavky na obaly a obalové odpady s cílem omezit množství, velikost a hmotnost obalů na jednotném trhu EU, předcházet výrobě zbytečných obalových odpadů, podporovat vysoce kvalitní recyklaci a zvýšit recyklovatelnost a opětovné používání obalů.

7.2 Každá revize právních předpisů týkajících se obalů a obalových odpadů by měla být plně v souladu s obecnými cíli Zelené dohody pro Evropu (klimatická neutralita, udržitelné využívání přírodních zdrojů a ochrana životního prostředí) a se souvisejícími právními předpisy, jako je akční plán pro oběhové hospodářství, rámcová směrnice o odpadech, směrnice o plastech na jedno použití, směrnice o ekodesignu a právní předpisy EU týkající se materiálů určených pro styk s potravinami.

7.3 EHSV zdůrazňuje, že jsou zapotřebí přísná kritéria v oblasti recyklovatelnosti obalů. Obaly by měly být považovány za recyklovatelné, pokud je lze opakovaně recyklovat v rámci trvalého materiálového cyklu, a nikoli pouze tehdy, jsou-li splněna kritéria návrhu a materiály jsou sbírány v rámci tříděného sběru a tříděny bez kontaminace.

7.4 EHSV má za to, že kritéria v podobě procentního podílu obalů, který má být recyklován ve velkém měřítku, by měla být doplněna kvantitativním požadavkem pokrývajícím dostatečný počet členských států EU.

7.5 Výbor podporuje zavedení tříd recyklovatelnosti obalů na základě kritérií návrhu umožňujícího recyklaci stanovených pro kategorie obalů. EHSV vítá harmonizaci u všech typů materiálů a doufá, že do roku 2030 bude postupně ukončeno používání obalů třídy E.

7.6 V roce 2020 dosáhla průměrná míra recyklace v celé EU 85,5 % u ocelových obalů, 74 % u skleněných obalů a 82 % u papírových obalů. Oběhové materiálové cykly jsou v případě těchto materiálů poměrně účinné. Přijetí cíle pro obsah recyklovaného materiálu by však například v případě ocelových obalů mohlo způsobit destabilizaci a fragmentaci trhu s druhotnými surovinami/trhu se šrotem a mít negativní dopad na životní prostředí. Povinné cíle pro obsah recyklovaného materiálu by se měly vztahovat pouze na konkrétní skupiny obalů a materiály, v jejichž případě by jejich přijetí mohlo vést ke zlepšení trhu a k rozsáhlejšímu využívání recyklátů (např. plastů).

7.7 EHSV zdůrazňuje skutečnost, že při posuzování potenciálu ke snížení množství odpadu by měly být zohledněny tržní podíly různých obalových materiálů na celkovém objemu obalových odpadů členských států. Cíle týkající se snížení množství by měly být stanoveny pro každý obalový materiál (plast, papír, železné kovy, hliník atd.) s přihlédnutím k vývoji míry recyklace v průběhu času, aby tak byly zajištěny rovné podmínky a zabránilo se nesmyslnému nahrazování některých obalových materiálů alternativami s nízkou recyklovatelností.

7.8 Členské státy EU by měly být účinně motivovány k podpoře nových investic do infrastruktury a technologií recyklace, jakož i do výzkumu a vývoje.

7.9 EHSV se domnívá, že revize směrnice o obalech a obalových odpadech by měla být doplněna o revizi směrnice o skládkách odpadů, aby se omezilo odkládání obalových odpadů na skládky. Snížení množství odpadu, který končí na skládkách, by bylo v souladu se závazkem EU týkajícím se recyklace a snižování množství odpadu.

7.10 Revidované právní předpisy musí respektovat a uplatňovat zásadu materiálové neutrality, tj. umožnit výběr obalového materiálu na základě jeho vhodnosti pro konkrétní použití, jeho technických a strukturálních vlastností a celkového environmentálního profilu.

8. **Konkrétní připomínky**

8.1 EHSV se domnívá, že vzhledem ke lhůtám stanoveným v Zelené dohodě by členské státy kromě navrhovaných právních předpisů týkajících se označování, komunikace, sběru, třídění a opětovné použitelnosti měly zvážit také omezení výroby obalových materiálů, jež by mohlo být případně doplněno o fiskální nástroje.

8.2 EHSV navrhuje, aby EU a členské státy všemi dostupnými prostředky podpořily recyklovatelnost a opětovné používání obalů, a to pobídkami k používání recyklovatelných nebo obnovitelných alternativních materiálů nebo odrazováním od obalových materiálů s nízkou recyklovatelností.

8.3 Hospodářské subjekty působící v tomto důležitém odvětví, které mají významnou odpovědnost za zaměstnance a jejich pracovní místa, by měly být v rámci procesu transformace finančně podporovány členskými státy.

8.4 Měly by být stanoveny jasné vnitrostátní a mezinárodní politiky pro identifikaci původců odpadu, jejichž odpad je přepravován do jiných členských států.

8.5 Členské státy by měly zúčastněné strany motivovat k tomu, aby rozvíjely nové nápady týkající se obalů a řádného označování, aby tak bylo možné splnit cíle Zelené dohody a předcházet podvodům v souvislosti s originálními evropskými produkty.

8.6 V oblasti sběru odpadů a nakládání s odpady by měla být jasně definována úloha obcí, aby se předešlo tomu, že budou souběžně uplatňovány různé postupy pro nakládání s odpady a budou existovat rozdílné infrastruktury.

V Bruselu dne 27. dubna 2023.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Oliver RÖPKE